

Tag tillvara tiden

» . . . de voro en månad i Libanon och två månader hemma.» (1 Kon. 5: 14).

När templet skulle byggas åt Israels Gud tog alla israeliterna del i arbetet. Ett visst antal män valdes till att arbeta i Libanon. Det var emellertid viktigt att det arbete som gjordes till Guds ära skulle göras i glädje. Det skulle inte utföras av slavar och trälrar utan av Guds barn. Salomo krävde inte att israeliterna skulle slita i årtal på templet medan deras egna åkrar gick till spillo. Han ville att de skulle arbeta en månad i Libanon. Sedan fick de vara hemma under två månader. Vår Gud är inte någon hård uppdragsgivare. En helig tjänst får inte bli ett slags »slavarbete». Självuppoftan är något mycket fint. Men vi får inte ställa krav på andra. Det skulle göra kristendomen till ett gissel. Salomo visste att folket snart skulle bli uppgivna på tempelbygget om de blev tvungna att lämna familjer och arvslotter, även om de arbetade för Jehova själv. Han sa alltså i sin vishet: » . . . en månad i Libanon och två månader hemma.»

Av detta vill jag att vi ska lära oss två saker.

1. Du och jag borde ge vår tid åt Herren, åt uppbyggnaden av det andliga templet.
2. När vi arbetar för Herren bortifrån våra hem måste vi vara dubbelt vaksamma över både familjens och vår egen andliga välgång. De som är lika Marta måste lära sig bli som Maria. Vi måste sköta våra sysslor utan att bli överväldigade av dem. Arbeta tillsammans med Marta men vi måste också finna tid att sitta med Maria vid Jesu fötter. En månad i Libanon och två där hemma. Vi har ett ansvar inför Konungen — ett ansvar att bygga upp Guds levande tempel.

Det räcker inte för oss att kunna säga: »Jag tror på Herren Jesus Kristus och därför är jag frälsd.» Om vårt ansvar bara gällde oss själva så vore kristendomen en berömt självisk religion. Att enbart bry sig om sin egen frälsning och strunta i andras vore inte Kristuslikt. Precis som Fadern sände Sonen till världen så sänder han oss att vara till välsignelse för våra medmänniskor. Vi skall hjälpa till att förbereda de levande stenarna.

Du måste inse att du har en förpliktelse mot Jesus. Din frälsning är ytterligt viktig för dig. Och en viktig del av den är frälsning ifrån självskhet. Om du bara ser till dina egna intressen så tjänar

du dig själv och inte Jesus, som trots att han var rik blev fattig för oss. Skall vi då klaga under vår månad i Libanon. Nej, vi borde istället försöka använda tolv månader om året till tempeltjänst. Vi är kallade till att vara präster och till att bo i Herrens hus.

Kom också ihåg dina förpliktelser gentemot andra. Hur blev du omvänd? Var det inte direkt eller indirekt genom någon man eller kvinna? Många av oss har blivit vägledade av t.ex. en bok som satts i vår hand, ett vänligt ord i omtanke, en ärlig predikan eller genom att någon varit ett gott föredöme för oss. Sådana eller liknande händelser har dragit oss till Herren. Många av oss har sina föräldrar, sin söndagsskolelärare eller någon predikant att tacka för sin frälsning. Det är din plikt att vägleda någon annan. Jag vet en rik man som brukade ge åt de fattiga. Han gjorde så här: Han sa till dem att de fick låna pengarna. Om det sedan blev möjligt för dem att betala igen lånet skulle de göra det genom att ge samma summa till någon annan fattig person. Jesus använder sig av samma metod. Han ger dig kunskapen av evangeliet och vill sedan att du ger den vidare. Det är vår skyldighet att glädjefyllt arbeta på templet under vår månad i Libanon.

Dessutom finns det sprudlande liv i varje kristen. När du blivit född på nytt så kan du inte gå sysslöös. Om du inte är nog med att tjäna Herren, kommer du att gripas av tvivel och fruktan. Dessa »sjukdomar» kan drabba dig om du låter dig förstöras andligt sett. Månaden i Libanon friska briser gör din själs hälsa gott. Vid sysslöshet insjuknar själen men när vi tjänar Gud fylls själen av glädje och hälsa. Det är inget slavarbete att tjäna Gud. T.o.m. när det innebär tungt arbete ger det vederkvickelse. Låt oss lyfta våra verktyg och tillbringa denna månad i Libanon.

Arbetet gagnar oss själva. De kristna som inte utträttar något har det alltid hesvärligt. Det enda de har att göra är att finna fel hos de bröder som gör sitt bästa för Herren. De uppläcker genast om det begås något misstag eller om bröderna ifråga har någon egenhet i sin personlighet. Själva är de för högfärdiga att hjälpa till. Deras uppgift är att studera och kritisera sina bröder!

Att bedja är nödvändigt när man tjänar Herren, vilket innebär välsignelser för oss. Om man ger sitt liv för att vinna själar så måste man tillbringa mycket tid i bön. Ingen kan förstå hur dyrbart evangeliet är förrän man sett det förvandla hicken hos en förtvivlad

människa. Jag tror att himmelens härlighet kommer att förstöras för oss, när vi får möta människor som blivit frälsta genom oss. För den glädjens skull kan vi alla arbeta med iver i Libanon. Det vore inte bra om vi bara vore evangeliets »hörare» och inte dess »görare».

2. Nu vill jag påminna er om den andra delen. När vi tjänat vår månad i Libanon MÅSTE VI VARA NOGA MED ATT TILLBRINGA DE TVÅ MÅNADERNA HEMMA:

Vårt eget hushåll, vår egen familj behöver speciell omtanke och uppmärksamhet. Kristne man, du har först och främst ansvar för ditt eget hjärta därefter för din familj. Undervisa barnen! Börja med att undervisa dina egna barn. Tron måste hörja i hemmet. Lärjungarna skulle börja i Jerusalem därför att Jerusalem var deras hem. Om vi inte bryr oss om våra egna familjer så är vi värre än hedningar och publikaner. Jag är rädd för att många kristna män faller under samma dom som Eli. Elis söner var ogudaktiga och onda och han hindrade dem inte. Han gav dem milda förmaningar och sa: »Gör inte så mina söner.» Han borde slagit näven i bordet och sagt: »Det här får inte ske i mitt hus. Öppen synd får inte begås i Herrens hus. Detta beslut ska jag stå fast vid och även om det kommer att kräva all min kraft så skall jag förhindra er synd.» Elis släpphänthet blev sönerns fördärv och vi vet alla hur Eli själv slutade sina dagar. Må det inte gå så för er! Om någon undrar ifall jag känner någon Eli, så är svaret, ja. Jag skulle kunna peka ut flera! Fråga Herren du, om du själv är en Eli.

Du kan var förvissad om, att allt ditt prat om Jesus och all möda du lägger ner på andra, inte kommer att väga så tungt när de upptäcker att dina egna barn är upproriska. Det står i bibeln, »Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej därifrån, när han blir gammal.» Enligt vad jag sett beror upproriskhet oftast (jag vågar inte säga alltid för undantag finns) på att barnen åsidosatts. Föräldrarna har varit inkonsekventa. De har varken varit ett föredöme eller uppfostrat sina barn. Men om föräldrarna däremot vandrar i rättfärdighet inför Gud, ber om hjälp och vägledning, uppfostrar sina barn och lever gudaktigt så brukar barnen följa i deras fotspår.

Var därför noga med att tillbringa de två månaderna hemma. Låt inte ditt offer till Gud, att vägleda själar vara befläukat av att du försummat ditt eget hem. Förminska inte vikten av din egen fa-

milj. Även din tjänst utanför hemmet kommer att påverkas av hur du sköter familjen. Se på dina egna barn! Vi måste bedja för våra barn, undervisa dem och läsa bibeln tillsammans med dem. Att hålla familjeandakt och att ta med barnen till kyrkan är viktigt. De måste lära sig att förstå och värdesätta vad de får höra.

Herren kan lära oss att vara innerliga mot våra barn. Det finns ingen större glädje för föräldrar än att se sina barn med på vägen och veta att barnen är lika ivriga att utbreda Herrens rike som de själva är. Vem vet vad Herrens syfte är med din son eller dotter? Dr Busby brukade ta av sig sin hatt innan han gick in i skolsalen. Han kunde ju inte veta om skolsalen rymde framtida statsmän, domare el. dyl. På samma sätt kan du stå av dig din hattu för dina barn. Du vet ju inte vad Herren kommer använda dem till. Bed att din familj kan få vara ett gott vittnesbörd för Jesus. Använd dina två månader väl.

Till sist vill jag ta upp ännu en punkt. Det är också väldigt viktig att allt är väl i ditt inre hem. Om du arbetar för Herren måste du vara dubbelt så noga med hur du har det inombords. Vi får inte försumma vårt eget hjärta. Vi måste vara vaksamma över vår egen tillväxt, vårt förhållande till Jesus, vår tro, vårt hopp och vår kärlek. Allt för många kristna är så upptagna med sina uppgifter att deras andliga liv vittrar sönder. De får inte mycket uträttat eftersom de fiskar med trasiga nät. Om vi försummar vårt böneliv kommer vi inte att kunna löpa loppet ut. Följderna kan bli ödesdigra. För många är det lätt att vilja rensa andras vingårdar eller uppmana någon annan att göra bättring utan att vilja göra något åt sitt eget liv! I sin iver att vara »trogn» skjuter de åt sidan det som den helige Ande försöker att verka i deras liv. Du har fel om du tror att du kan försumma din egen själ på grund av en massa välgärningar. Om du inte har någon olja i din lampa kommer du att dö i mörker. Du kan inte vittna om Frälsaren om du inte själv förtröstar helt på honom. Se till att din yxa hugger i roten av din egen synd när du faller träd i Libanon.

En bibellärare kan vara en verkligt sann kristen men om han alltid arbetar och aldrig tar tid för att tänka, hedja eller studera bibeln, så kommer han att bli försvagad. En svag hand kan hålla ett bra redskap men den kan inte arbeta med det. Det arbete man uträttat när gemenskapen med Jesus är dålig ger inga resultat eftersom det inte formats av Jesus. Du måste själv formats i Jesu händer,

bli ett Jesu hantverk. Tappar vi gemenskapen med Jesus kan vi bli vilseledda. Då blir vi antingen högmodiga och stolta över allt vi åstadkommer för Herren, eller så blir vi modfällda och missnöjda därför att Herren inte välsignar vårt arbete. Du måste vandra i ljuset om du skall kunna lysa upp en mörk värld och förhärliga din Herre.

Under dina två månader hemma måst du bedja. Var ständigt uppfylld av hönens ande. Bed för den uppgift du har framför dig. Förbered dig för nästa månad i Libanon! Använd mycket tid till bibelläsning. Vi läser bibeln alldeles för lite. Vi borde studera bibeln lite mer.

Vi måste ta tid för självrannsakelse, botgöring och gemenskap med Herren. Vi borde ständigt leva i gemenskap med Jesus. Vi måste ta tid för att närma oss Gud. Därför vill jag uppmana er att följa Salomos regel — en månad i Libanon och två hemma.